

ועדת ערר לענייני ארנונה שליד המועצה האזורית מנשה

עו"ד יעקב דרומי (יו"ר הוועדה); עו"ד אסתי שחל (חברה); שלמה אבישי (חבר)

בעניין: ערר 1/2017

העוררת: אלקטרה מוצרי צריכה (1970)
מקדונלדס אלניאל
בסט ביי/ביג בוקס
סטימצקי (2005)
טויס אר אס
H&O
אופטיקה הלפרין
קבוצת גולף
לירם אקסלוסיב 86
מגה ספורט

המשיב: מנהל הארנונה – מועצה אזורית מנשה

החלטה

1. במזכירות ועדת הערר התקבלו עררים, מטעם העוררים, לשנים 2016 ו- 2017.
2. קודם לערר שהוגש לגבי שנת 2016, הוגשה השגה מטעם העוררים-המשיגים, כשהיא חתומה בידי "אריאל יצחק זיסקין – מנהל תיק לקוחות", ובאשר לשנת 2017 – הוגשו השגות חתומות בידי "דניאל פטליס מ. כלכלית".
 - 2.1 העררים לשנת 2017, הוגשו בידי עורכי דין, כפי שמודפס על הודעת הערר, אך לא הומצא כל יפוי כוח מטעם העוררים לעורכי הדין, בעוד שבשנת 2016, כן צרפו העוררים יפויי כוח לטובת עורכי דין לצורך הגשת הערר.
 - 2.2 ההשגות הודפסו על דפי לוגו של חב' ערד מיסוי עירוני וניהול נדל"ן בע"מ.
3. אין זו הפעם הראשונה שחב' "ערד" "מופיעה" בפני ועדה זו. "ערד" הגישה עררים לשנים: 2009 ו-2010 עבור "מעון אתגר". באותם המקרים הוועדה דחתה את העררים, והחליטה כי –

1. העוררת הינה המפעילה ומחזיקה של מכרז לטיפול בילדים שונים בתנאי פנימייה יחד עם בית הספר הפועל בתחום קיבוץ להבות חביבה.

2. העוררת הגישה השגה לשנת 2010 וכן ערר במסגרת החלטת וועדת הערר לשנת 2010 ציינה וועדת הערר כי:

הפן המשפטי

אנו מקבלים את שתי טענות הסף של המשיב וממילא לא נדרשים ליתר הטענות ביחס לשנת השומה האמורה.
סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), קובע כי "א) מי **שחוייב בתשלום** ארנונה כללית רשאי תוך תשעים ימים מיום קבלת הודעת התשלום להשיג עליה לפני מנהל הארנונה על יסוד טענה מטענות אלה:"
קרי על מנת שתהיה השגה רשאי רק ה**נישום** להשיג עליה בהעדר יפוי כח לחברת ערך אין כל ערך למכתב שייצא, אשר על כן אין מקום לדון בטענת הייצוג הראוי. באין השגה אין ערר.

3. אף ערר זה לשנת 2011 מתבסס על השגה של חברת "ערך" מיום ה-31.3.11 אשר צורף לערר ואף הוא לא כולל יפוי כח.
4. אשר על כן קיבלה הוועדה החלטת ביניים המבקשת מאת העוררת להבהיר במה שונה הערר לשנת 2010 מזה של שנת 2011.
5. במסגרת תגובת העוררת השיבה העוררת בשתי טענות – האחת כי מנהל הארנונה לא טען כנגד כך ועל כן מדובר בהרחבת חזית ושנית כי אין בסמכות ועדת הערר או מנהל הארנונה להעלות טענות כאלו מיוזמתו.
6. בנוסף טענה ערך לעניין חוק השליחות.
7. "ערך" לא צרפה יפוי כח אף לתגובתה, לא הסכם ואף לא פניה מאת העורר בדבר ייצוגה.
8. טענת השתק מכח הסכמה של מנהל הארנונה אין בה ולא כלום. הוועדה לא תדון בתיק אשר יתברר כהליך סרק את "העורר" לכאורה שומר על זכותו לטעון בעתיד "לא נעשה דבר".
9. בכל הליך שהוא על השופט/בורר/פקיד/חבר וכד' לברר כי הצדדים הינם צדדים אמתיים וכי החלטתו הינה בעלת תוקף לשני הצדדים במקביל.
10. הוועדה אינה עושה מלאכתה לריק ותדון בתיק בה העוררת אינה מתייצבת לדיון מחד ואין לה בה יפוי כח מאידך.
11. יתר על האמור אף הטענה כי בהתאם לחוק השליחות אין צורך ביפוי כח בכתב אין בה את מלוא האמת – יפוי כח כללי למי שאינו עורך דין דורש אישור נוטריוני (סעיף 20 לחוק הנוטריונים) וכן סעיף 91 לכללי לשכת עורכי הדין – הדורש אימות של עורך דין וכן ראה סעיף 30 לפקודת הראיות לעניין יפוי כח מחו"ל.
12. מאחר ואין בידי הוועדה את יפוי הכח הנטען הוא לא ניתן לבדיקה.

4. למותר לציין כי הליך ההשגה כמו הליך הערר הוא הליך מעין משפטי ו/או משפטי מנהלי מעורב, כאשר העירעור על החלטת ועדת הערר הוא בפני בית המשפט המחוזי לעניינים מינהליים.

5. חשוב לציין כי להליכים אלה השלכות כספיות ניכרות הן לעורך והן למנהל הארנונה.

6. חוק לשכת עורכי הדין קבע את "תחום היחוד" של מקצוע עריכת הדין, ולפי "הפעולות המנויות להלן, לא יעשה אותן דרך עיסוק, או בתמורה אף שלא דרך עיסוק, אלא עורך דין -

6.1. ייצוג אדם אחר וכל טיעון ופעולה אחרת בשמו לפני בתי משפט, בתי דין, בוררים וגופים ואנשים בעלי סמכות שיפוטית, או מעין שיפוטית;

6.2. עריכת מסמכים בעלי אופי משפטי בשביל אדם אחר, לרבות ייצוג אדם אחר במשא ומתן משפטי לקראת עריכת מסמך כזה;

6.3. ייעוץ וחיווי דעת משפטיים.

6.4. לפי סעיף 96 לחוק לשכת עורכי הדין מורה כי "מי שאינו עורך דין ועושה פעולה שנתייחדה לפי חוק זה לעורכי דין", עובר עבירה פלילית שדינה - "קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין".

7. בעניין שהובא בפניו, אמר בית המשפט, בעניין "פיצוי נמרץ" [ת"א (מחוזי ירושלים) 4033/02 **לשכת עורכי-הדין בישראל נ' מרגלית אלבז רבינו**, תשסד(2) 1 (2005)]-

7.1. "... ואולם, במקרים רבים, אורגנים של גופים אלה ממלאים תפקיד מעין שיפוטי או שיפוטי. זהו המצב ביחס לוועדות הרפואיות (ראו: בג"ץ 2874/93 קופטי כמאל נ' בית הדין הארצי לעבודה [13], בעמ' 682; רע"א 5750/98 אבוטבול נ' קצין התגמולים [14]; ע"א (ת"א) 1589/97 פריימן נ' קצין התגמולים [17]).

7.2. באופן דומה, גם ועדות ערר על החלטות הפקידים במוסד לביטוח לאומי ובמשרד הביטחון הן גופים בעלי סמכות מעין שיפוטית. זאת ועוד, סיוע ללקוח לנסח ערעור על החלטת פקיד במוסד לביטוח הלאומי או על החלטת קצין התגמולים, מהווה עריכה של מסמך בעל אופי משפטי עבור אדם אחר, הנופלת בגדריו של האיסור הקבוע בסעיף 20(3) לחוק.

7.3. התוצאה היא שפיצוי נמרץ מנועה מלפנות למסגרות המעין שיפוטיות במוסד לביטוח הלאומי ובמשרד הביטחון, וכן מנועה היא מלפנות לפקיד השומה במס הכנסה בשם לקוחותיה. בנוסף, מנועה פיצוי נמרץ מלנסח עבור לקוחותיה ערעור ו/או עררים על החלטות מינהליות המתקבלות במוסדות אלה.

7.4. תוצאה זו אין בה כדי להכשיר פעולה אשר אינה עונה על הדרישה המופיעה בסעיף 386 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995, שלפיה: "לא ייוצג אדם בפני המוסד אלא על ידי עורך דין, רואה חשבון, ידיד קרוב, נציג ארגון עובדים או מעבידים, נציג ארגון של ישובים חקלאיים או אדם אחר שנתקיימו בו התנאים שנקבעו לכך".

7.5 בית המשפט העליון אמר, בפרשת "המרכז למימוש זכויות רפואיות" שאין מקום לאפשר לעובדי המרכז לאבחן את זכויותיהם של הלקוחות ולייעץ להם באשר למסלולים בהם רצוי לתעל את תביעותיהם... אך גם קבע כי בסיוע בעל אופי טכני, או בעניינים שאינם כרוכים בעיבוד של העובדות, בהפעלת שיקול דעת או בהסתמכות על הדין – לא תהיה בכך משום הסגת גבול המקצוע. [ע"א 4223/12, המרכז למימוש זכויות רפואיות, לבנת פורן נ' לישכת עורכי הדין]

8. הדין והפסיקה מטילים הגבלות על יכולת הייצוג של מיופה הכוח והוא יכול לבצע רק פעולות כדן ולפי כשירות השולח והשליח. לעמדת מלומדים, "העדר כשירות של מיופה הכח" שוללת את היכולת למנות אותו מיופה-כח לשליח, לפי לחוק השליחות ו/או חוק הנאמנות (ראה אוריאל פרוקציה – שליחות עמ' 112).

9. כללי ההגבלה על הייצוג – גוברים על הוראות חוק השליחות :

9.1 סעיף 1 לחוק השליחות קובע כי ניתן למנות כל אדם להיות שליח לפעולה משפטית, ואולם הפסיקה קבעה כי על שליחות כאמור קיימת מגבלה של כשירות השליח לבצע את השליחות. כאשר אין לשליח את הכשירות המשפטית לכך, ממילא אין שליחות;

9.2 בש"א (שלום חיפה) 7667/06 חיים מנחם מנדל ברייטקופף נ' רמי פלח (פורסם בנבו, 26.06.2006) –

9.2.1 "אכן נוסחו של יפוי הכוח מתיימר ליפות את "עו"ד אפרת אור ו/או המטה למען א"י.. וכל עו"ד שימונה מטעם המטה" לבצע כשלוחו של התובע את אותן הפעולות המנויות ..., אלא שבעוד שלא הייתה כל בעיה לייפות את כוחה של אפרת אור, כעורכת דין, הרי שהמטה בכל הכבוד, ואף כאישיות משפטית בת קיימא (עמותה רשומה), אינו יכול לייצג את התובע בין בבית המשפט ובין מחוצה לו בכל פעולה משפטית, שהעיסוק בה נתייחד לעורך דין ולו בלבד לפי סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין". ראה גם ת.א. (י-ם) 4033/02 לשכת עורכי הדין בישראל נגד פיצוי נמרץ ואח'.

9.2.2 בית המשפט מדגים מסעיף 16 לחוק השליחות, ולפיו "שלוח יכול לעשות שלוח אחר, מכוח הסמכה מפורשת, לנושא שליחותו. אם אין השליחות הראשונית תקפה מכוח הדין, היינו אין השלוח כשר להיות שלוח... הרי שבדין כי אינו יכול לעשות שלוח אחר לשליחותו שלו, שאינה מוכרת בדין.

9.2.3 "אם נפנה ונבחן הדברים באספקלריא של חוק השליחות, תשכ"ה – 1965, הרי שסעיף 1(ב) לחוק הנ"ל משמיענו כי כל פעולה משפטית יכול שתשמש נושא לשליחות, חוץ מפעולה שלפי מהותה או על פי דין יש לבצעה אישית".

9.2.4. "סעיפים 20 ו 92 לחוק לשכת עורכי הדין קובעים הדין הספציפי בעניין זה, ובשילוב סעיף (ב) לחוק השליחות, המסקנה היא שהסמכת עו"ד לשם ייצוג בפני בית המשפט הנה פעולה משפטית שניתן לבצע או ע"י בעל הדין במישרין.... או ע"י עו"ד שהסמיד בעל הדין לכך. ניתן בהחלט למצוא רציונאל לקביעה מחמירה זו, שיסודה בחשיבות הייצוג בבית המשפט, ולתוצאות (מרחיקות הלכת לעיתים) שיכולות להיות נודעות לאותו ייצוג."

9.3. **ה"פ (שלום ראשל"צ) 247-09 שי כרמן נ' עו"ד מרדכי גלוסקה (פורסם בנבו, 02.03.2010) -**

9.3.1. "הרציונאל העומד ביסוד הוראה זו הוא ידוע וברור: מקום בו אדם מייצג אחר בפני ערכאה שיפוטית, עליו להיות בקיא ברזי החוק והמקצוע, על מנת שידע לייצג כראוי את אינטרס מרשו, וחלילה שלא להסב לו נזק. ואולם, ייחוד המקצוע אינו שולל אפשרות של ייצוג על-ידי מי שאינו עורך דין, ובלבד שייצוג זה נעשה שלא דרך עיסוק ואף שלא בתמורה ור' למשל: בר"ע 206/75 מרסון נ' משה"ב ב"ב חברה לשיכון בנין ופיתוח בע"מ, פ"ד (1) 269, בע' 270."

9.4. **וכן ראה: קרנית נ' אסולין, 4167/04, בבימ"ש השלום בת"א.**

10. גם חופש העיסוק נסוג מכללי ההגבלה על הייצוג -

10.1. בעניין "המרכז למימוש זכויות רפואיות", אמר בית המשפט כי -

10.1.1. נקודת המוצא הפרשנית ביחס לסעיף 20 צריכה להתחשב במורכבות הטמונה בו, כאשר תכליתו היא להבטיח הגנה על הציבור מפני מתן שירות משפטי בלתי נאות, אך בו-בזמן תכלית זו עלולה לשמש את הקבוצה הנהנית מייחוד המקצוע כקרדום לחפור בו, ובכך לגרום לפגיעה יתרה בחופש העיסוק, בחופש לבחור ייצוג ובנגישות למערכת המשפט. חזקה מקובלת היא כי יש לפרש הוראת חוק באופן המגשים זכויות יסוד, ולכלל הפחות מונע פגיעה יתרה בהן ... משכך, מקובלת עליי הגישה הפרשנית הדוגלת בגידור תחומי הייחוד שבסעיף 20 אך למקרים שבהם דרוש הייחוד להגנה על האינטרס הציבורי.

10.1.2. תכליתה של הוראת סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין הקובעת את תחומי ייחוד מקצוע עריכת הדין, היא להבטיח כי רק מי שיש לו את הידע וההכשרה המתאימים יעניק שירותי משפט לציבור הרחב וזאת על מנת להבטיח כי לא ייגרם לציבור נזק כתוצאה משירות לקוי. ואולם ככל הסדר מונופוליסטי, מעניקה הוראת ייחוד המקצוע יתרון לבעלי המונופול - עורכי הדין - לשמור על גבולות העיסוק הפרופסיונאלי ולמנוע את כניסתם של מתחרים לשוק. מונופול זה יש בו כדי לפגוע בחופש העיסוק, באוטונומיה של הפרט לבחור לעצמו

את האדם שייצגו ובנגישות למערכת המשפט והצדק. לפיכך ביהמ"ש קובע כי יש לפרש את הוראת סעיף 20 בצמצום, רק למקרים שבהם דרוש המונופול לצורך הגנה על האינטרס הציבורי מפני שירות בלתי נאות.

10.2. בבג"ץ 7956/10 דחו שופטי בג"ץ, אליקים רובינשטיין, עוזי פוגלמן ודפנה ברק ארז, את עתירתה של רו"ח דורית גבאי (לעניין זכותה לייצג נישומים, לפי חוק מיסוי מקרקעין, וקבעו כי –

10.2.1. אין מדובר בפגיעה חוקתית ברואי החשבון: "חופש העיסוק כמובן אינו בלתי מוגבל, והדברים בחינת פשיטא – זאת לא רק בבחירת עיסוק, כגון זה שאין אדם יכול לעבוד כרופא אם לא הוסמד לכך כדין, וכך גם במקצועות רבים אחרים, אלא גם בתוך העיסוק. הדבר עשוי להיות בשל תת התמחויות, למשל אין מומחה נוירוכירורג יכול לעבוד כמומחה קרדיולוג ולהיפך; אך גם בשל הגבלות סטטוטוריות כאלה ואחרות, כגון ייחוד נושאים מסוימים למקצועות אחרים, כמו בעניינינו עורכי דין".

10.3. אף **ביטאון האתיקה המקצועית** (איך לא?) של לישכת עורכי הדין נדרש לכך (בגיליון מס 33, משנת 2009, שקדם לפרשת "המרכז לזכויות רפואיות) –

10.3.1. "סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין מונה שורה של עניינים שהמחוקק ייחד לעורכי דין. ביסודה של ההוראה עומדת ההשקפה, שמקצוע עריכת הדין הוא יסוד חיוני לחברה אזרחית חופשית, ושייחוד המקצוע מגן קודם כל על הלקוחות. כך, בדומה לרפואה, עיסוק לא זהיר במקצוע או תחרות פרועה מדי, עלולים לגרום לפגיעה לא הפיכה בזכויותיהם של אנשים, ולכאוס במערכת השפיטה".

10.3.2. "כך, אסור לפרטים ולתאגידים, שאינם עורכי דין או חברות עורכי דין, לעסוק בייצוג לקוחות, או להעסיק עורכי דין שייצגו לקוחות. **אין אבחנה בעניין זה בין חברה מסחרית** (כמפורש בבג"צ 9596/02 פיצוי נמרץ נ' שר המשפטים, פ"ד נח(5) 792 עמותה, משרד ממשלתי, אוניברסיטה, משרד רואה חשבון או כל בעל מקצוע חופשי שאינו עורך דין. גופים מעין אלה לא רשאים לעסוק בייצוג משפטי של לקוחות לא במישרין ולא באמצעות עורכי דין מטעמם".

11. **ודוק** – אין לוועדת הערר כל עניין או כוונה "לחסום" הגשת שורה של עררים בידי אותו מיופה כוח. עניין זה מסור לשיקול דעתם של העוררים עצמם, אך אין ועדת הערר יכולה להשלים עם הליכים שנדמים להיות תקינים אך אינם כאלה ודרך הגשתם לדעת הוועדה מאיינת את תקפותם.

12. תוצאת האמור היא -

- 12.1. ביחס לשנים 2016 - 2017 - לא הוגשו כדין "השגות" על ידי "הנישום" (או "מי שחויב בתשלום ארנונה כללית") אל מנהל הארנונה.
- 12.2. באין השגה גם אין זכות לערר, ומשכך השומה שהוצאה - סופית היא.
- 12.3. בלי למעט מהאמור, אזי ביחס לשנת 2017 אף לא צורפו יפוי כח לערר וממילא אף העררים הוגשו שלא כדין.
- 12.4. אנו דוחים את שני העררים.
13. בשולי החלטה זו נעיר, כי שקלנו אם לפסוק הוצאות לחובת העוררים, אך בחרנו, שלא לעשות כן, לעת הזו.
14. החלטת הוועדה נתונה לערעור לפני בית המשפט לעניינים מינהליים שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבה, בתוך 45 ימים ממועד המצאת ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום: 31 ביולי, 2017

שלמה אבישי
חבר

אסתי שחל, עו"ד
חברה

יעקב דרומי, עו"ד
יו"ר הוועדה

15.6.2017

**ועדת ערר לענייני ארנונה
שליד המועצה האזורית מנשה**

עו"ד יעקב דרומי (יו"ר הוועדה); עו"ד אסתי שחל (חברה); שלמה אבישי (חבר)

בעניין: ערר 5/2017 שומה מיום _____

העוררת: דור אלון אנרגיה בע"מ

המשיב: מנהל הארנונה – מועצה אזורית מנשה

נוכחים:

מטעם דור אלון: עו"ד שלי יעקובי, עו"ד רינה צדקה, יקי אבידור (סמנכ"ל נכסים דור אלון).

מנהל הארנונה ויועץ משפטי

יקי אבידור :

- מדובר במתקן של בטר פלייס. כאלה ממוקמים בכל הארץ ולא נדרשנו לשלם ארנונה באף מועצה אחרת.
- המתקן הוא יעודי. אין לנו אפשרות לבצע בו שום דבר מלבד היעוד שלשמו הוא נועד וההשמשה של המבנה למטרות אחרות דורשת השקעה רבה מאד.
- בפסיקה של בית המשפט, בשנת 2013 בפרוק של בטר פלייס, הסכימה דור אלון לקבל אליה את המבנים ולנסות להשמיש אותם.
- דור אלון הגישה בקשות לשימוש חורג על כל הנכסים הללו אך התהליך לוקח זמן ועד אז לא ניתן לעשות עם הנכס הזה שום דבר.
- לאחר הוצאת השומה ע"י המועצה, הוגשה בקשה לפטור מארנונה.
- חברת דור אלון תשמח להשמיש את המבנה ולשלם ארנונה.

מנהל הארנונה:

- לא בוצעה כל פנייה של בטר פלייס או מי מטעמם לפטור מארנונה.
- במשך 3 שנים נעשו פניות לבטר פלייס אך לא התקבלה תשובה.
- לאחר סקר נכסים ב- 2016 בוצעה פנייה לדור אלון.
- מחזיק בנכס שמקבל אליו נכס, נדרש לדווח על קבלת הנכס ושינוי הכתובת לרשות המקומית רק לאחר ביצוע פעילות אכיפה התגלה למועצה שהנכס הועבר לדור אלון ואז נשלחה שומה לדור אלון.
- יש הליך בבית המשפט המחוזי והמשך הדיון תלוי בהחלטת ועדת הערר.

פרקליטות העוררת :

- לשאלת הסיווג מדובר בנכס שאין בו שימוש. אם כבר אז לפטור אותו ל- 3 שנים כנכס ריק ולאחר מכן לחייב תחת סיווג של נכס אחר אשר דומה לסיווג של נכס ריק. גם על הקרקע מסביב המגודרת בנפרד מהתחנה יש לחייב ע"פ קרקע תפוסה ולא לפי קרקע תפוסה לתחנת דלק.
- לגבי סך השטח שנלקח בחשבון- המועצה מחייבת על 1174 וההודעה שלנו הינה על 973. לא הורד המטראג' של החלק הבנוי מהחלק של הקרקע.

פרקליט מנהל הארנונה:

- דור אלון "שקטה על שמריה" וידעה היטב שבטר פלייס ממשיכה להיות מחוייבת.
- באחריות דור אלון להודיע למועצה על מעבר הנכס מיד ליד.
- יש קריטריונים ברורים לסמכותה של ועדת הערר ונושא חיוב רטרואקטיבי אינו חלק מסמכותה, אך אנו משאירים את זה להחלטת הועדה.
- לגבי סיווג תחנת הדלק - הטענה אינה מופיעה בערר .
- בכל מקרה בטר פלייס מוגדרת כתחנת דלק והשימוש בה מתאים לפעילות של תחנת דלק לחידוש האנרגיה של הרכב וההבדל הינו סוג הדלק ולכן הסיווג צריך להיות שכזה.

בהמשך להערות ולשאלות חברי ועדת הערר, הצדדים ביקשו לצאת ל 10 דקות כדי לנסות להגיע לפשרה

פרקליטי הצדדים: הגענו לידי הסכם פשרה , כפי שנפרט לפרוטוקול, ואנו מבקשים לתת לו תוקף של החלטה.

- השומה שהוחלה מנוב' 2013 ועד דצמבר 2014 כולל- תבוטל.
- החל מינואר 2015 השומה תהייה כדלקמן:
 - 161 מ' בסיווג מלאכה ולמען הסר ספק , לפי - 61.68 ₪ למטר בערכי 1.1.2017
 - בנוסף 812 מ' בסיווג קרקע תפוסה (בתעריף 8.44 ₪ למטר בערכי 1.1.2017).
 - המדובר בסך כולל של 973 מ.
- בנוסף בגין שנת המס 2017 תגיש העוררת בקשה לפטור לנכס ריק לתקופה מקסימלית של 6 חודשים, בשיעור של 100%
- לאחר מחצית השנה העוררת תשלם את החיוב על פי שהוסכם לעיל.

החלטה

לאשר את הסכם המשרה ולתת לו תוקף של החלטה.

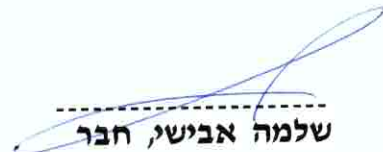
ניתנה היום, 15 ביוני, 2017

עו"ד יעקב דרומי, יו"ר

עו"ד אסתי שחל, חברה

שלמה אבישי, חבר